

værende Finansminister, at der her i Byen og ogsaa i andre Byer fandtes store usunde Bydele, som det var naturligt at fjerne, og hvis Bortfjernelse absolut vilde være til Gavn for Byerne og for Landet i dets Helhed. Der var baade hygiejniske og andre, ogsaa finansielle Grunde. Nu siger den højtærede Minister, at det ikke er nogen Opgave for Staten; men det forekommer mig, at naar Statsmyndighederne ere paa det rene med, at vi her i Landet paa forskellige Steder have Ting, der kunne medføre Fare for Befolkningens hygiejniske og økonomiske Liv, er det netop en værdig Opgave for Staten at opmuntre Kommunerne til at slaa ind paa Fjernelsen af disse Ting, der kunne være til Skade for Befolkningen. Og hvad kan vel være mere skadeligt for Befolkningen end store usunde Bydele. Det er derfor en værdig Opgave for Staten, hvis Kommunerne have saadanne usunde Kvarterer, at hjælpe dem til at ombygge disse Kvarterer. Men, naturligvis, naar man stiller sig paa det Standpunkt, at man ikke vil gaa med til sociale Opgaver, der kunne komme den almindelige Befolkning til gode, har man ikke nogen videre Interesse for en Sag som denne. Det var dog et helt andet Syn, der var fremme for 11 Aar siden, og den højtærede Ministers Udtalelser betyde snarere en Reaktion end et Fremskridt. — Den højtærede Minister sagde dernæst, at der ikke var nogen Trang til Stede, det viste sig, at disse Foranstaltninger bleve foretagne i den Maalestok, hvori det behøves — mente han vel — ved det private Initiativ, der var Kapitaler nok dertil. Jeg tvivler dog ikke om, at hvis den højtærede Minister havde gjort sig ret bekendt med disse Forhold, inden han kom med en saa dristig Paa-stand, hvis Ministeren havde fulgt den Bevægelse, der er foregaaet netop her i Kjøbenhavn i de 11 Aar, siden vi sidst behandlede denne Sag, vilde han vide, at der blandt de Projekter, der have været oppe til Drøftelse, og som agtedes udført ved det private Initiativ, ogsaa har været Projekter, der den Gang bleve omtalte, om bedre Færdselslinier og Bortryddelsen af usunde Bykvarterer. Men Forsøgene paa at løse disse Projekter ere strandede, sandsynligvis fordi man ikke har været i

Stand til at skaffe de nødvendige Kapitaler til Veje. Der foreligger saaledes den Opgave at skaffe en Færdselslinie fra Nørre-Boulevard til Kongens Nytorv, hvad den højtærede Minister sikkert ikke vil benægte, at vi i høj Grad trænge til, idet Gotersgade er en meget daarlig Færdselslinie, saaledes som den er, med sin dobbeltsporede, elektriske Sporvogn, der gør, at det næsten er umuligt for Fodgængere at passere Gaden uden Fare. Det er en Gade, som umuligt kan optage den store Trafik, der foregaar fra den store Nørrebroforstad ind til Byen paa en saadan Maade, at man kan være tjent med den, og ved dette Foretagende vil man tillige blive af med et meget usundt Kvarter. Tror den ærede Minister nu virkelig, at det private Initiativ kan løse denne Opgave paa en saadan Maade, at Byen og lad mig ogsaa sige, Staten kan være tjent dermed? Jeg tror det ikke. Vi kunne jo se paa det Forsøg, der nu gøres af et privat Selskab, og som desværre er godkendt af Kommunalbestyrelsen, hvorved man spolerer Fremtidsmulighederne. Der anlægges nemlig en Gade gennem et nedrevet Kvarter af ikke mere end 20 Alens Brede, og det skal være en Færdsels hovedaare. Er det passende, naar man nedriver et gammelt Kvarter, at bygge op paa den Maade? Nej, at det private Initiativ ikke kan paatage sig den Slags Ting, ere alle enige om. Der vil sikkert ingen modsige mig. Det private Initiativ gør slikt for at tjene Penge, og det er derfor ikke givet, at det vil være til Befolkningens Gavn. Det er derfor nødvendigt, at det bliver Staten og Kommunen, der tager Haand med i dette. Det er ikke en Gang i Lovforslaget foreslaaet, at det skal være Kommunerne, der skulle tage fat paa Opgaven selv; men at Planerne skulle godkendes af Kommunen. Det forekommer mig derfor, at det Standpunkt, som Ministeren indtager over for § 1, er meget uklart; han tvivler om, at der er nogen Trang til Stede, og om, at det vilde kunne nytte noget. Ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) føler jeg mig overbevist om, at der er foregaaet saa mange Forandringer i Løbet af disse 11 Aar, selv om det ikke er en Udvikling i god Retning fra den højtærede Ministers Synspunkt, at der sikkert